

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu **S.S.**, so sídlom v B.B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou **J.J.**, so sídlom v B.B., proti žalovanému **S.S.**, so sídlom v B.B., zastúpenému **J.J.**, advokátom v B.B., **o zaplatenie 1 847,07 eur s príslušenstvom**, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 12 C 47/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. februára 2014 sp.zn. 9 Co 424/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 1. júna 2011 č.k. 12 C 47/2004-268 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 1 847,07 eur so 17,6 %-ným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1. septembra 2001 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 369,36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a právny dôvod žalobcom požadovanej sumy. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) a § 558 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 6. februára 2014 sp. zn. 9 Co 424/2011 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním z dôvodu, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a účastník konania nemal ani procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. b/ a c/ O. s. p.), z dôvodu vyvodenia nesprávnych skutkových záverov z vykonaného dokazovania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol zrušiť rozhodnutia súdov nižších inštancií a zastaviť konanie, resp. vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie považuje za nedôvodné a procesne neprípustné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu za vecne správne, vychádzajúce zo správne zisteného skutkového stavu veci a jeho správneho právneho posúdenia. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol dovolanie odmietnuť a žalovaného zaviazať k náhrade trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalovaný, ďalej aj dovolateľ) zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané 3. apríla 2014, t. j. pred 1. júlom 2016, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C. s. p., na základe ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p v znení účinnom do 31. decembra 2014.

7. Dovolanie žalovaného smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. Dovolanie žalovaného nesmeruje proti rozsudku, ktorý je uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nevyplýva.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám, ktoré boli uvedené v § 237 O. s. p. Žalovaný poukazoval vo svojom dovolaní, že konanie je zaťažené vadami, ktoré boli uvedené v § 237 písm. b/ a c/ O. s. p., ich existencia však nevyšla v dovolacom konaní najavo.

9. Dovolateľ mal za to, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.) a že účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený (§ 237 písm. c/ O. s. p.). Uviedol, že vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí ako žalobcovia žalobu podávali, nemali spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť a že súdy nesprávne konali so S. ako so žalobcom. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že konanie netrpí vadami podľa § 237 písm. b/ a c/ O. s. p.

10. Dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. b/ O. s. p. dopadá na prípady, kedy v konaní vystupoval ako účastník konania ten kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, teda ten, kto nemal spôsobilosť mať práva a povinnosti a dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. c/ O. s. p. na prípady, kedy účastník konania nemal procesnú spôsobilosť (a súčasne nebol riadne zastúpený), teda nemohol vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Súd je povinný vždy skúmať, či ten, kto vystupuje v konaní ako účastník konania, má spôsobilosť byť účastníkom konania a či účastník konania má procesnú

spôsobilosť. Na nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania a nedostatok procesnej spôsobilosti musí súd vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu a kedykoľvek v každom štádiu konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O. s. p.). Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť subjektu mať procesné práva a povinnosti. Ide o procesnú subjektivitu. Táto procesnoprávna subjektivita splýva so subjektivitou hmotnoprávnou. Spôsobilosti byť účastníkom zodpovedá spôsobilosti mať práva a povinnosti v zmysle § 7 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka. V sporovom konaní zákon za účastníkov konania označoval žalobcu a žalovaného (§ 90 O. s. p.); žalobcom je ten, kto podal žalobu a žalovaným ten, koho žalobca v žalobe za žalovaného označil, a to bez ohľadu na to, či žalobca alebo žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (t. j. či mu svedčí hmotnoprávna vecná aktívna alebo pasívna legitímácia). Žalobca disponuje konaním a jeho predmetom, a teda za účastníka sa považuje ten subjekt, ktorý podal žalobu. Žalobca ako účastník konania musí mať zároveň procesnú spôsobilosť, aby mohol pred súdom samostatne konať. Podľa § 20 O. s. p., každý môže pred súdom samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Teda v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva.

11. V preskúmvanej veci S.S. ako správca bytového domu v B.B. (podľa zákona č. 182/1993 Z. z.) splnomocnilo na vymáhanie žalovanej sumy 1 847,07 eur (55 644,80 Sk) s príslušenstvom J.J., advokátku (plná moc na č.l. 3), ktorá 2. septembra 2003 podala na súd prvej inštancie žalobu, v ktorej žalobcu označila ako vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorých zoznam bol uvedený v prílohe žaloby, liste vlastníctva č. X., katastrálneho územia K. (neoddeliteľnej súčasti žaloby na č.l. 10 spisu), zastúpení Správcovským bratislavským družstvom v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. a zmluvy o výkone správy (na č. 1. 4 spisu). Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že keď žalobu v predmetnej veci podalo S.S. prostredníctvom právnej zástupkyne, je potrebné mať za to, že táto osoba bola žalobcom. Žalobcom ako už bolo vyššie uvedené je totiž ten, kto podal žalobu. Keď súdy konali so S. ako žalobcom (čo žalobcom v konaní namietané nebolo), ktoré je nepochybne právnickou osobou, ktorá má právnu subjektivitu (§ 19 O. s. p. v spojení s § 18 Občianskeho zákonníka a § 222 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka, podľa ktorého družstvo je právnickou osobou), konali so subjektom, ktorý má spôsobilosť byť účastníkom konania. S.S. ako právnická osoba s právnou subjektivitou má zároveň aj procesnú spôsobilosť (§ 20 O. s. p.

v spojení s § 19a Občianskeho zákonníka). Vady konania podľa § 237 písm. b/ a c/ O. s. p. namietané dovolateľom tak neboli dané.

12. Dovolací súd zároveň poznamenáva, že pri preskúmaní vady podľa § 237 písm. b/ O. s. p. sa môže zaoberať len otázkou, či subjekt, s ktorým súd konal, mal spôsobilosť byť účastníkom konania, nie, či tento subjekt aj je aktívne alebo pasívne vecne legitimovaný, ktorá otázka je otázkou právneho posúdenia veci. K dovolateľom namietanej vade podľa § 237 písm. b/ O. s. p. dovolací súd poukazuje na doterajšiu ustálenú súdnu prax (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 26/2010 zo 4. mája 2010), ktorá vychádza z toho, že otázka vecnej legitimácie účastníka konania (aktívnej alebo pasívnej) nemá žiaden vplyv na prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. b/ O. s. p. Ak súd nesprávne posúdi túto otázku, nejde o vadu konania, ktorá by spôsobovala tzv. zmätočnosť konania. Nedostatok hmotnoprávnej legitimácie (vecnej aktívnej alebo pasívnej) môže mať iba vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým sa žaloba zamietá (obdobne porovnaj napr. R 34/1993). Ani prípadné nesprávne právne posúdenie otázky aktívnej a pasívnej legitimácie nie je spôsobilé založiť vadu konania podľa § 237 O. s. p. Od aktívnej alebo pasívnej legitimácie účastníka konania treba odlišovať spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O. s. p.) a procesnú spôsobilosť (§ 20 O. s. p.).

13. Dovolateľ namietal aj vyvodenie nesprávnych skutkových záverov z vykonaného dokazovania. Táto dovolateľom namietaná vada však nie je vadou, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Nejde totiž o vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. Rozhodnutie odvolacieho súdu môže byť z tohto dôvodu síce vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama o sebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dovolaní namietaná „iná vada“, bola do 30. júna 2016 považovaná za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

14. Dovolateľ odôvodňoval svoj mimoriadny opravný prostriedok aj tým, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, namietajúc jeho právny záver.

15. V dovolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (vid' tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p. Dovolací súd sa preto daným dovolacím dôvodom nemohol zaoberať.

16. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodíť z ustanovenia § 238 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. septembra 2016

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
členka senátu

JUDr. Alena S v e t l o v s k á, v.r.
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Adriána Güntherová